

XLIII.

Udkast til Lov

om

noogle Forandringer i Forordningen angaaende Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret af 28de Februar 1845 samt om Fastsættelsen af Statens Bidrag til Kjøbenhavns Politivæsen.

(Forelagt Folkethinget den 2den November 1861).

§ 1.

Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret skal herefter bestaae af 1 Substitarius og 9 Assessorer.

§ 2.

Til Behandling og Paakjendelse af offentlige Politifager, med Undtagelse af de i Forordningen af 11te April 1840 § 83 kfr. Forordningen af 28de Februar 1845 § 17 omhandlede, oprettes en ottende Afdeling under Retten, ved hvilken der bliver at ansætte en særegen Protokolfører udenfor det ved Lov af 19de Februar 1861 § 15 bestemte Antal.

§ 3.

Private Politifager kunne indbringes for Kriminal- og Politiretten ved Klage, som leveres til Rettens Substitarius, uden Henvisning fra Politidirektøren. Offentlige Politifager, hvortil skulle henregnes Klager over Myndighedsmisbrug af Politiets Personale, navnlig ogsaa over uberettiget Anvendelse af Magt, forsaavidt en saadan ikke efter sin Beskaffenhed maatte fordre Henvisning til kriminalretlig Behandling, samt Sager angaaende Overtrædelse af et af Politiet givet Paalæg, kunne indbringes for den i § 2 nævnte Afdeling enten, ved Henvisning fra Politidirektøren eller Klage fra den formentlig Forurettede. Sager om uberettiget Magtandvendelse af Politiets Personale bør i Reglen af det Offentlige indbringes for Retten, selv om den Forurettede ikke forlanger Saadant; dog kan Sagens Forsølgning frasalbes af Justitsministeriet, naar den Forurettede dertil giver sit Samtykke.

§ 4.

Behandlingen af de Sager, som indbringes for den ovennævnte Afdeling, foregaaer offentlig, men iøvrigt i det Hele efter de for offentlige Politifagers Behandling i Almindelighed foreftrevne Regler, og har Dommeren særlig at vaaage over, at Sagen fremmes saa hurtigt og paa en saa simpel Maade som muligt. Dommeren kan, naar en enkelt Sags særegne Beskaffenhed dertil giver Anledning, ved Kjendelse bestemme, at Behandlingen skal foregaae for lukkede Døre.

§ 5.

Naar Dommeren efter Sagens Beskaffenhed skjønner, at der ikke kan blive Spørgsmaal om Anvendelsen af høiere Straf end Bøder paa 20 Rd., Fængsel paa Bånd og Brød i 4 Dage eller simpelt Fængsel i 14 Dage, kan han selv alene paakjende Sagen, som i saa Fald ikke uden særlig Bevilling kan appelleres enten af det Offentlige eller af Domseldte. Dommen i saadanne Sager bør affiges i samme Retsmøde, hvori Sagen er optaget, eller i alt Fald næste Retsdag, med mindre dens Behandling har været forsat gennem flere Retsmøder, i hvilket Tilfælde der tilstaaes Dommeren en Frist af 8 Dage til Dommens Affigelse.

Antager Dommeren, at der efter Sagens Beskaffenhed kan være Spørgsmaal om Anvendelsen af en høiere Straf, bliver med Sagens Paakjendelse at forholde som i andre under Kriminal- og Politiretten henhørende Sager. Finder Dommeren, at nogen for ham indledet Sag efter sin Beskaffenhed egner sig til egentlig